

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
118-0-Рев-06-000 968
Бања Лука, 23.5.2008. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Драгослава Лукића као предсједника вијећа, Петра Бајића, Биљане Томић, Виоланде Шубарић и Дарка Осмића као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца Р. М. из Б.Л. ..., кога заступа Ђ. Ц., адвокат из Б. Л., против туженог Р. А. из Б. Л., ..., кога заступа М. Ђ., адвокат из Б. Л., ради укидања издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца, против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-06-000 942 од 13.6.2006. године, на сједници одражној 23.5.2008. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број П-И-372/00 од 9.9.2002. године, одбијен је захтјев тужиоца Р. М. из Б. Л. којим је тражио да се укине издржавање туженом Р. А. из Б. Л., по правоснажној пресуди тог суда П-И-1772/89 од 17.5.1993. године којом је тужилац обавезан да на име издржавања туженог мјесечно плаћа 20% од личног дохотка, које је повишено на 25% мјесечно од личног дохотка по правоснажној пресуди првостепеног суда број П-И-463/96 од 4.9.1997. године.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци Гж-541/03 од 17.11.2004. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужилац Р. М. из Б. Л. је дана 20.12.2004. године првостепеном суду поднио приједлог за понављање поступка довршеног правоснажном пресудом првостепеног суда број П-И-372/00 од 9.9.2002. године, а сходно одредби чл. 421. став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку.

Првостепеном рјешењем Основног суда у Бањој Луци П-И-372/00 од 11.4.2006. године приједлог тужиоца за понављање правоснажно окончаног поступа је одбијен као неоснован.

Другостепеним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-06-000 942 од 13.6.2006. године, жалба тужиоца је одбијена и потврђено првостепено рјешење.

Тужилац ревизијом побија другостепену рјешење „сходно одредби чл.209. Закона о парничном поступку, а која је учињена пред другостепеним судом“ с приједлогом да се то рјешење преиначи и дозволи понављање поступка окончаног пресудом Основног суда у Бањој Луци број П-I-372/00 од 9.9.2002. године.

Републички тужилац није се изјаснио о поднесеној ревизији (члан 390. став 3. Закона о парничном поступку – "Службени лист СФРЈ", бр. 4/77 до 35/91, и "Сл. гласник РС" бр. 17/93 до 32/94, у даљем тексту: ЗПП), који се на основу одредби члана 456. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 58/03 до 63/07, у даљем тексту: ЗППРС) има примијенити у овом спору.

Потребно је прије свега указати на то да се о приједлогу за понављање поступка у овој правној ствари одлучује примјеном одредби ранијег ЗПП, јер је првостепена пресуда којом се поступак пред првостепеним судом завршава, донесена 9.9.2002. године, тј. прије ступања на снагу важећег ЗПП РС на основу одредби чл. 456. ст.1., 461. и 459. важећег ЗПП РС.

Налазећи да нису испуњени услови прописани одредбом чл. 421. ст.1. тачка 9. ранијег ЗПП нижестепени судови су одбили приједлог тужиоца за понављање поступка.

Доношењем наведеног рјешења Окружног суда у Бањој Луци којом је одбијена жалба тужиоца и потврђено првостепено рјешење, поступак понављања је правоснажно завршен. Због тога је по оцјени овог суда, ревизија тужиоца против другостепеног рјешења дозвољена (чл. 400. ст.1. и 4. у вези с одредбом чл. 382. ст.1. ранијег ЗПП).

Ревизија није основана.

Према одредби чл. 421. ст.1. тачка 9. ранијег ЗПП, поступак који је одлуком суда правоснажно завршен, може се по приједлогу странке поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употрејеби нове доказе на основу којих је за странку могла бити донијета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Из ове одредбе произилази да се по приједлогу за понављање правоснажно окончаног поступка може тражити: прво, ако странка сазна за нове чињенице и друго, да стекне могућност да употрејеби нове доказе.

Нове чињенице, на основу којих се у смислу цитиране одредбе ранијег ЗПП може тражити понављање правоснажно окончаног поступка треба да су настале у вријеме док је у поступку чије се понављање тражи њихово изношење било могуће, а за нове доказе, споменуте у цитираној одредби, није одлучно вријеме настанка, већ је битно да се нови докази односе на чињенице које су настале у вријеме прије него што је престало право на изношење нових чињеница у поступку чије се понављање тражи.

Изложено разликовање потиче отуда, што у случају нових чињеница, насталих у вријеме када се више нису могле употријебити у пријашњем поступку, није више у питању исти догађај, па се на основу њих може устати новом тужбом или тужбом у извршном поступку, а не може се тражити понављање поступка. То разликовање у погледу нових доказа, по природи саме ствари није одлучно.

Потврда Т. ф. у Б. Л. број 758/02 од 16.12.2004. године, као нови доказ на основу којег је тужилац тражио понављање поступка окончаног по правоснажној пресуди првостепеног суда број П-І-372/00 од 9.9.2002. године не односи се на чињенице које су настале у вријеме када се више нису могли употријебити у пријашњем поступку, дакле, ради се о новом доказу којим се доказују чињенице које су настале после довршеног поступка по наведеној правоснажној пресуди првостепеног суда чије се понављање тражи (потврда од 16.12.2004. године, а првостепена пресуда од 9.9.2002. године постала је правоснажна доношењем другостепене пресуде Окружног суда у Бањој Луци од 17.11.2004. године), па стога се на основу овог доказа може устати новом тужбом или тужбом у извршном поступку.

Из напријед реченог, по оцјени овог суда, нису испуњени законски услови за понављање поступка.

Из изложеног произилази да нижестепена рјешења немају недостатака на које овај суд пази по службеној дужности, односно на које указује ревидент. Зато је ревизија тужиоца одбијена као неоснована (чл. 400. ст.1. и 4. у вези са одредбом чл. 393. и 396. ранијег ЗПП).

Предсједник вијећа
Драгослав Лукић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Амила Подрашчић